

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: **Hlasy Kozomína z. s.**, IČO 02270986
sídlem Kozomín 81, Kozomín

zastoupen advokátem Mgr. Davidem Netušilem
sídlem Politických vězňů 911/8, Nové Město, Praha 1

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Smíchov, Praha 5

za účasti: 1) **BOR Biotechnology, a.s.**, IČO 28366085
sídlem Novodvorská 994/138, Braník, Praha 4

zastoupena advokátem Mgr. Ing. Zdeňkem Zůnou
sídlem Na Strži 1702/65, Nusle, Praha 4

2) **Vci estate & fund s.r.o.**, IČO 28481739
sídlem Úžická 32, Odolena Voda

zastoupena obecným zmocněncem D. V.
bytem X

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 3. 5. 2017, č. j. 047060/2017/KUSK,

takto:

I. **Žaloba se zamítá.**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.

III. Žalobce je povinen zaplatit osobě zúčastněné na řízení 1) ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti částku 13 228 Kč k rukám advokáta Mgr. Ing. Zdeňka Zůny.

IV. Osoba zúčastněná na řízení 2) nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl odvolání žalobce a potvrdil usnesení Městského úřadu Kralupy nad Vltavou (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 30. 1. 2017, č. j. MUKV 7470/2017/VYST (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým bylo podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastaveno opakované stavební řízení o žádosti o dodatečné povolení změny stavby I. etapy před jejím dokončením ve věci stavby „*Technologie pro zpracování biomasy, odpadního dřeva a ostatních dřevních hmot pro peletizaci Kozomín*“ (dále jen „sporná stavba“).
2. Žalobce uvádí, že na základě žádosti osoby zúčastněné na řízení 1) [dále jen „stavebník“] správní orgán I. stupně vydal dne 16. 9. 2009 sdělení, že realizace spalovny s elektrárnou na pozemcích parc. č. 51/14, parc. č. 51/35, parc. č. 51/27, parc. č. 51/28, parc. č. st. 45 a parc. č. st. 159/1 v katastrálním území a obci Kozomín (ostatní nemovité věci uvedené v tomto rozsudku se nacházejí ve stejném katastrálním území) je územním plánem obce vyloučena. Jedná se o pozemky znehodnocené historickou ekologickou zátěží (tzv. brownfields). V následné žádosti stavebníka o předběžné posouzení záměru, který měl dle žalobce nadále vyrábět elektrickou energii spalováním dřevní hmoty a biomasy, však byla zmínka o výrobě elektrické energie v názvu účelově vynechána. Správní orgán I. stupně ve vyjádření ze dne 24. 2. 2010 tvrdil, že je záměr v souladu s územním plánem obce. Následně správní orgán I. stupně měl dne 19. 8. 2011 vydat účelové a zjevně nezákonné stavební povolení ke sporné stavbě, která byla stávajícím územním plánem vyloučena. Teprve dne 11. 5. 2012 nabyla účinnosti změna č. 1 územního plánu obce Kozomín, která umístění sporné stavby umožňovala. Správní orgán I. stupně tak vědomě povolil spornou stavbu o 9 měsíců dříve, než to připouštěl územní plán obce. Nespokojení občané obce se proto obrátili na soud s návrhem na zrušení změny č. 1 územního plánu obce Kozomín, které je vedeno zdejším soudem pod sp. zn. 50 A 4/2015. V něm bylo neznámým pachatelem podáno zpětvzetí návrhu se zfalšovanými podpisy navrhovatelů. Žalobce dodává, že nemá důkaz, že by toto podvodné zpětvzetí návrhu podal stavebník, avšak je jedinou osobou, které by takové jednání bylo ku prospěchu.
3. Žalobce dále namítá, že žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že v prvostupňovém rozhodnutí neshledal zásadní pochybení, které by odůvodňovalo jeho zrušení, avšak opomněl uvést, jaká méně závažná pochybení našel a z jakého důvodu je nepovažuje za natolik významná, aby odůvodňovala zrušení v prvostupňového rozhodnutí, a proto považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

4. Žalobce rovněž uvádí, že žalovaný s odkazem na § 129 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění zákona č. 264/2016 Sb. (dále jen „stavební zákon“) uvedl, že je zapotřebí rozlišit stavebníky klasických černých staveb od stavebníků, kteří postupovali v souladu se zákonem, avšak jejich stavební povolení bylo zrušeno. Žalovaný ale nevymezil, co chápe pod „klasickými černými stavbami“, a zejména není pravdivé jeho tvrzení, že stavebník realizoval spornou stavbu v souladu se zákonem a že bylo následně jeho povolení pouze zrušeno. Stavebník realizoval spornou stavbu s vědomím, že je zcela v rozporu s územním plánem obce Kozomín a že bude nařízeno její odstranění, nebude-li dodatečně povolena. Následně se ji pokoušel legalizovat změnou č. 1 územního plánu obce Kozomín a získal dodatečné povolení sporné stavby (které bylo zrušeno) a kolaudační souhlas. Podle žalobce tedy stavebník vědomě podstoupil riziko případného odstranění sporné stavby.
5. Žalobce také namítá, že je i po vydání kolaudačního souhlasu zapotřebí v případě zrušení stavebního povolení soudem rozhodnout ve věci znovu meritorně. Podle žalobce navíc povinnost věc znovu projednat a meritorně rozhodnout uložil žalovanému, respektive správnímu orgánu I. stupně, zdejší soud v rozsudku ze dne 27. 4. 2016, č. j. 48 A 32/2014-145, neboť věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, přičemž podle § 54 odst. 6 zákona s. ř. s. je výrok soudu pro orgány veřejné moci závazný. Správnímu orgánu I. stupně tak podle § 50 odst. 4 správního řádu nepříslušelo posuzovat odůvodnění tohoto rozsudku, nýbrž měl věc znovu projednat a rozhodnout. Správní orgán I. stupně jednostranně vyzdvihoval argumenty stavebníka a zcela nedostatečně se zabýval námitkami žalobce.
6. Závěrem žalobce namítá, že řízení o návrhu na zrušení změny č. 1 územního plánu obce Kozomín, ve kterém byl rozsudek zdejšího soudu ze dne 17. 8. 2015, č. j. 50 A 4/2015-90, zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 13. 7. 2016, č. j. 1 As 201/2015-181, není v žádném případě ukončeno, a tudíž správní orgán I. stupně ani žalovaný nemohou předjímat jeho výsledek a na základě toho rozhodovat v opakovaném stavebním řízení.
7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhuje, aby ji soud zamítl. Uvádí, že skutky stavebníka vedoucí k pravomocnému povolení nejsou předmětem této žaloby. Za podstatné žalovaný považuje, že je sporná stavba dokončená a užívaná na základě kolaudačního souhlasu ze dne 25. 9. 2015, č. j. MUKV 56483/2015 VYST, a že byla zapsaná do katastru nemovitostí. Napadeným rozhodnutím tedy bylo potvrzeno zastavení zahájeného opakovaného stavebního řízení, a proto napadeným rozhodnutím nemůže být způsobena újma občanům obce Kozomín ani žalobci. Pod pojmem „klasická černá stavba“ rozumí stavbu prováděnou bez řádného povolení stavebního úřadu. O takový případ se v projednávané věci nejedná. Nesouhlasí s tím, že nebyl respektován závazný právní názor soudu. Správní orgán I. stupně postupoval podle závazného právního názoru soudu, přičemž oznámil účastníkům zahájení opakovaného řízení. Správní orgán I. stupně je zároveň povinen dodržovat řadu dalších zásad. Jediným důvodem pro zrušení původního rozhodnutí ve věci bylo zrušení změny č. 1 územního plánu obce Kozomín rozsudkem zdejšího soudu č. j. 50 A 4/2015-90. Ten však byl rozsudkem NSS č. j. 1 As 201/2015-181 zrušen. Důvod zrušení původního rozhodnutí ve věci tak odpadl. Správní orgán I. stupně proto přihlédl k tomu, že stavebník realizoval spornou stavbu v době, kdy bylo dodatečné povolení platné a účinné, a že má nezrušitelné právo spornou stavbu užívat, a dospěl k závěru, že vést opakované řízení a znovu povolovat dodatečně povolenou spornou stavbu, která je již nezrušitelně

zapsána do katastru nemovitostí, by bylo zjevně neúčelné, nákladné a zatěžující pro účastníky. S tímto se žalovaný ztotožňuje, neboť další vedení řízení by odporovalo základním zásadám stavebního řízení. Ustanovení § 129 odst. 5 stavebního zákona odlišuje klasické nepovolené černé stavby od následně zrušených stavebních povolení.

8. V replice žalobce uvádí, že sporná stavba je na újmu občanům obce. Opakované stavební řízení může skončit pouze povolením sporné stavby nebo zamítnutím žádosti, na které navazuje nařízení odstranění sporné stavby, o které žalobce usiluje. Z rozsudku NSS ze dne 19. 4. 2018, č. j. 4 As 166/2017-40, vyplývá, že opakované řízení podle § 129 odst. 5 stavebního zákona musí vždy skončit meritorním rozhodnutím. Je nutné zohlednit, že řízení podle § 129 odst. 5 stavebního zákona není návrhovým řízením, nýbrž je má stavební úřad zahájit z moci úřední. Žalovaný opomněl, že sporná stavba byla povolena rozhodnutím ze dne 19. 8. 2011, č. j. MUKV-24828/2011 VYST, ačkoliv změna č. 1 územního plánu obce Kozomín, která spornou stavbu připustila, byla přijata dne 25. 4. 2012 a nabyla účinnosti až 11. 5. 2012. Nemohla tak spornou stavbu legalizovat. Žalovaný i stavebník od počátku věděli, že sporná stavba je v rozporu s územním plánem, a tudíž nelze hovořit o dobré víře a legitimním očekávání.
9. Stavebník ve vyjádření ze dne 27. 6. 2017 uvádí, že správní orgán I. stupně dne 10. 3. 2014 dodatečně povolil změnu sporné stavby před dokončením. Jeho rozhodnutí bylo částečně změněno žalovaným a dne 25. 9. 2015 vydal správní orgán I. stupně kolaudační souhlas, který byl vydán v souladu s právními předpisy a který již nelze přezkoumat v přezkumném řízení. Následně došlo ke zrušení rozhodnutí o dodatečném povolení změny stavby před dokončením a navazujícího rozhodnutí žalovaného zdejší soudem, neboť zdejší soud rozsudkem č. j. 50 A 4/2015-90 zrušil změnu č. 1 územního plánu obce Kozomín. Ten však byl následně zrušen rozsudkem NSS č. j. 1 As 201/2015-181, a proto odpadl důvod zrušení rozhodnutí o dodatečném povolení změny sporné stavby před dokončením a navazujícího rozhodnutí žalovaného, neboť rozpor s územním plánem byl jediný důvod k jejich zrušení. Na základě uvedeného se stavebník ztotožnil s názorem správního orgánu I. stupně a žalovaného, že další vedení řízení je bezpředmětné. V této souvislosti poukázal na § 94 odst. 4 správního řádu. Podle jejího mínění je možné jej analogicky vztáhnout na projednávanou věc, přičemž správní orgán I. stupně šetřil jeho práva nabytá v dobré víře kolaudačním souhlasem. K padělanému zpětvzetí žaloby poznamenal, že jde o účelové spekulace.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

10. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 19. 8. 2011, č. j. MUKV-24828/2011 VYST, byla povolena stavba „*Technologie pro zpracování biomasy, odpadního dřeva a ostatních dřevních hmot pro peletizaci Kozomín*“.
11. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 10. 3. 2014, č. j. MUKV-9505/2014 VYST, byla dodatečně povolena stavba I. etapy před jejím dokončením ve věci sporné stavby. Žádost byla podána až po faktické realizaci těchto změn.
12. Rozsudkem zdejšího soudu č. j. 48 A 32/2014-145 bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2014, č. j. 094224/2014/KUSK, a rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 10. 3. 2014, č. j. MUKV-9505/2014 VYST, a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Soud dospěl k závěru, že rozhodnutí je postaveno na účinnosti změny č. 1 územního plánu obce Kozomín, která však byla rozsudkem zdejšího soudu č. j. 50 A 4/2015-90 zrušena,

přičemž soud dospěl k závěru, že je zapotřebí k této okolnosti přihlédnout v době rozhodování soudu ve věci.

13. NSS rozsudkem č. j. 1 As 201/2015-181 zrušil rozsudek zdejšího soudu ze dne 17. 8. 2015, č. j. 50 A 4/2015-90, o zrušení změny č. 1 územního plánu obce Kozomín a věc byla vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení.
14. Dne 26. 8. 2016 správní orgán I. stupně oznámil zahájení opakovaného stavebního řízení. Usnesením ze dne 7. 11. 2016 bylo řízení přerušeno do vyřízení podnětu k provedení přezkumného řízení ve věci kolaudačního souhlasu ze dne 25. 9. 2015.
15. Opatřením ze dne 7. 12. 2016 žalovaný odložil podnět k provedení přezkumného řízení ve věci kolaudačního souhlasu ze dne 25. 9. 2015, neboť po prostudování spisu nenalezl vady, které by odůvodňovaly jeho zahájení.
16. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně rozhodl tak, jak je uvedeno v bodu 1 tohoto rozsudku. Správní orgán I. stupně přihlédl k rozsudku č. j. 1 As 201/2015-181, kterým NSS zrušil rozsudek zdejšího soudu č. j. 50 A 4/2015-90 o zrušení změny č. 1 územního plánu obce Kozomín. Dále zohlednil, že stavebníkovi byl dne 25. 9. 2015 vydán kolaudační souhlas, který již nelze přezkoumat, a proto není důvod vést řízení znovu. Uzavřel, že žádost podle § 129 odst. 5 stavebního zákona se stala zjevně bezpředmětnou, přičemž dodal, že šetří práva nabytá v dobré víře.
17. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání. Namítl, že není respektován právní názor zdejšího soudu vyjádřený v rozsudku č. j. 48 A 32/2014-145, neboť správní orgán I. stupně byl povinen znovu provést řízení a rozhodnout ve věci. Rozhodnutí podle žalobce jednostranně vyzdvihuje argumenty stavebníka a námitkami žalobce se dostatečně nezabývá. Soudní řízení o návrhu na zrušení změny č. 1 územního plánu obce Kozomín doposud není ukončeno, a tudíž nelze předjímat jeho výsledek. Odmítl argument, že vydání kolaudačního souhlasu odůvodňuje zastavení opakovaného stavebního řízení.
18. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. Uvedl, že § 129 stavebního zákona odlišuje nedisciplinované stavebníky, kteří realizují své stavby zcela bez rozhodnutí, od stavebníků, kteří realizovali stavbu v souladu se zákonem na základě povolení, které bylo následně zrušeno. Dodal, že se zabýval i podnětem k provedení přezkumného řízení ve věci kolaudačního souhlasu ke sporné stavbě, avšak neshledal důvody k jeho zahájení. Stavebník má tedy nadále právo užívat spornou stavbu, která již byla zapsána do katastru nemovitostí. Žalovaný se ztotožnil s názorem správního orgánu I. stupně, že po zrušení rozsudku zdejšího soudu rozsudkem NSS odpadl jediný důvod zrušení původního rozhodnutí, a proto další vedení řízení a opakované dodatečné povolování sporné stavby by bylo zjevně neúčelné, nákladné a pro účastníky zatěžující.

Dosavadní vývoj věci po podání žaloby

19. Soud žalobu nejprve usnesením ze dne 20. 7. 2017, č. j. 48 A 70/2017-81, podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. odmítl, neboť dospěl k závěru, že byla podána osobou zjevně neoprávněnou. Toto usnesení následně ke kasační stížnosti žalobce zrušil NSS rozsudkem ze dne 19. 4. 2018, č. j. 4 As 166/2017-40, a věc vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení. Podle NSS výrok a důvod odmítnutí žaloby nekorespondovaly s tím, že zdejší soud dovodil nedostatek aktivní věcné legitimace s poukazem na to, že napadené rozhodnutí nemohlo způsobit dotčení na právech žalobce. NSS dále uvedl, že pokud chtěl zdejší soud

zkoumat nedostatek věcné legitimace, měl věc meritorně projednat, nikoli žalobu bez dalšího odmítnout.

20. V dalším řízení soud rozsudkem ze dne 2. 12. 2019, č. j. 48 A 70/2017-137, napadené rozhodnutí a prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Proti tomuto rozsudku podal stavebník kasační stížnost, v níž především namítl, že žalobce nemá aktivní věcnou legitimaci. Následně NSS rozsudkem ze dne 23. 9. 2021, č. j. 3 As 435/2019-57, zrušil rozsudek zdejšího soudu č. j. 48 A 70/2017-137 a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Posouzení žaloby soudem

21. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou nikoliv k tomu zjevně neoprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Poté přistoupil k jejímu věcnému projednání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.).
22. Soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť projednávaná věc byla zrušujícím rozsudkem NSS č. j. 3 As 435/2019-57 vyřešena takovým způsobem, že právní názor NSS mu již nedává žádný prostor pro vlastní uvážení, neboť otázka aktivní věcné legitimace byla NSS beze zbytku posouzena (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 3. 2010, č. j. 5 Azs 3/2010-92).
23. Žaloba není důvodná.
24. Právním názorem vysloveným NSS ve zrušujícím rozsudku č. j. 3 As 435/2019-57 je zdejší soud vázán a nemůže se od něj odchýlit (srov. § 110 odst. 4 s. ř. s.). NSS dospěl k závěru, že žalobce v projednávané věci postrádá aktivní věcnou legitimaci.
25. NSS konkrétně uvedl, že „[a]by žalobce byl aktivně věcně legitimován, muselo by napadené rozhodnutí nějakým způsobem zasáhnout do jeho veřejných subjektivních práv (viz § 2 s. ř. s.). Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti tvrdí, že jeho cílem je dosáhnout odstranění stavby stěžovatele. V žalobě ani ve zmíněném vyjádření ke kasační stížnosti však blíže neozřejmil, jaká jeho subjektivní práva byla vydáním rozhodnutí stavebního úřadu a navazujícím rozhodnutím žalovaného dotčena a jakým způsobem by jeho zájmem vůbec mohlo prospět, pokud by stavební úřad v řízení pokračoval. Výsledkem řízení by totiž mohlo být jen to, že stavební úřad stavební povolení vydá anebo nevydá. Přitom i současným výsledkem rozhodnutí stavebního úřadu o zastavení řízení zjevně je, že (nové) stavební povolení vydáno nebude, neboť řízení bylo zastaveno. Naopak výsledkem řízení za žádných okolností být nemůže, že by stavební úřad rozhodl o odstranění stavby dle § 129 stavebního zákona, což je dle vlastního vyjádření žalobce jeho cílem.“ Zároveň NSS uvedl, že „je to právě stavebník (zde stěžovatel), kdo má zájem na vydání rozhodnutí o (dodatečném) povolení stavby, zatímco osoba domáhající se odstranění stavby má zájem na jejím ‚nepovolení‘ a navazujícím nařízení jejího odstranění“ a že není správné „tvrzení [...] žalobce, že se účastník stavebního řízení (jiný než stavebník) může domáhat opakovaného stavebního řízení. Jak uvedeno výše, zde jde o řízení návrhové, které má stavebník ve své dispozici. Přirozeně je jeho zájmem, aby měl stavbu řádně povolenou, neboť v opačném případě riskuje nucené odstranění stavby na základě rozhodnutí stavebního úřadu v řízení podle § 129 odst. 1 stavebního zákona. To však neznamená, že by toto řízení mohlo být zahájeno na návrh jiného účastníka řízení, než je stavebník“. S odkazem na závěry rozšířeného senátu NSS uvedené v rozsudku ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39, měl NSS rovněž za to, že žalobce nezůstává bez právních prostředků obrany svých práv. Pokud se domnívá, že stavební povolení bylo po právu pravomocně zrušeno a nebylo

„nahrazeno“ stavebním povolením v rámci opakovaného stavebního řízení, může dát podnět k zahájení řízení o odstranění stavby. V případě nečinnosti stavebního úřadu se pak u soudu může domáhat toho, aby takové řízení z moci úřední bylo zahájeno; nejprve je však povinen využít žádosti správnímu orgánu k přijetí opatření proti nečinnosti.

26. V usnesení ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, č. 534/2005 Sb. NSS rozšířený senát NSS uvedl, že „[a]by byl žalobce úspěšný, musí být aktivně věcně legitimován, tj. musí být nositelem subjektivního práva, jehož ochrany se domáhá, a žalovaný musí být legitimován pasivně, tj. musí být nositelem tomu odpovídající subjektivní povinnosti [...]“. Jak pak vyplývá z rozsudku NSS ze dne 28. 1. 2021, č. j. 3 As 208/2019-69, výsledkem „meritorního posouzení žaloby je [...] závěr o aktivní legitimaci věcné, který v konečném důsledku může vést buď k vyhovění žalobě, anebo k jejímu zamítnutí. Platí totiž, že aktivní věcná legitimace je oprávněním vyplývajícím z hmotného práva, její existence proto není podmínkou řízení, nýbrž podmínkou důvodnosti žaloby“. Zjednodušeně řečeno, podmínkou úspěchu žaloby (naplnění aktivní věcné legitimace) proti správnímu rozhodnutí je mimo jiné i okolnost, že je zde vyvolané dotčení na právech tímto rozhodnutím a toto dotčení práv adresáta trvá. Takové skutečnosti ale v projednávané věci nenastaly, jak dovodil NSS v rozsudku č. j. 3 As 435/2019-57.
27. Vzhledem k tomu, že v projednávané věci soud dospěl k závěru, že žalobce není aktivně věcně legitimován, nemohl být žalobce se svou žalobou úspěšný. Pro nadbytečnost se soud již nezabýval žalobními námitkami. Zjištěný nedostatek aktivní věcné legitimace má totiž za následek, že žalobě nemůže být vyhověno, i kdyby jednotlivé žalobní námitky byly důvodné (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005-86, č. 1764/2009 Sb. NSS). Řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu jako prostředek ochrany veřejných subjektivních práv nemá poskytovat možnost vedení „akademických sporů“ o právo, ale má vést ke zrušení správního rozhodnutí tam, kde takové rozhodnutí zasahuje do veřejných subjektivních práv. Není-li tato základní podmínka splněna, není věcné posouzení námitek žalobce v projednávané věci ani možné.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

28. Jelikož žalobci nesvědčí aktivní věcná legitimace, soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
29. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému nevznikly žádné náklady převyšující náklady běžné úřední činnosti, a soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal.
30. Pokud jde o řízení před zdejším soudem, vystupoval v něm stavebník v postavení osoby zúčastněné na řízení. Podle § 60 odst. 5 s. ř. s. platí, že osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných jí může soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Zdejší soud stavebníkovi žádnou povinnost v řízení neuložil ani neshledal existenci důvodů hodných zvláštního zřetele, proto mu za toto řízení právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Nicméně stavebník byl jako stěžovatel úspěšný s kasační stížností v řízení vedeném před NSS pod sp. zn. 3 As 435/2019. Vzhledem k tomu, že NSS nebyl posledním soudem, který ve věci rozhodoval, nebylo dosud rozhodnuto o náhradě nákladů stavebníka ve vztahu k řízení o kasační stížnosti. O náhradě nákladů

řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 120 ve spojení s § 60 odst. 1 s. ř. s. Soud přiznal stavebníkovi náhradu nákladů řízení v celkové výši 13 954 Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta, kterou tvoří odměna za dva úkony ve věci samé – převzetí a přípravu zastoupení a kasační stížnost [§ 11 odst. 1 písm. a) a písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)]. Za jeden úkon přísluší částka 3 100 Kč [§ 7 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a náhrada hotových výdajů činí podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu 300 Kč. Náklady na zaplacený soudní poplatek za řízení tvoří částku ve výši 5 000 Kč (za kasační stížnost podle položky č. 19 sazebníku poplatků tvořícího přílohu zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů). Celkem tak náklady řízení o kasační stížnosti tvoří součet částky 6 800 Kč za právní služby a částky 5 000 Kč za zaplacený soudní poplatek. Protože zástupce stavebníka je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se jeho odměna o částku 1 428 Kč odpovídající 21% dani z částky 6 800 Kč. Náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti v celkové výši 13 228 Kč je žalobce povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 64 s. ř. s. k rukám zástupce stavebníka, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

31. Vzhledem k tomu, že soud osobě zúčastněné na řízení 2) neuložil žádnou povinnost, nevzniklo jí ve smyslu § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu nákladů. Stejně tak soud neshledal ani existenci důvodů hodných zvláštního zřetele.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. listopadu 2021

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu